

A jubiláló vezérigazgató

Beszélgetés Grosz Marcellal

(A Délmagyarország munkatársától.) A szegedi Kereskedelmi és Iparbank igazgatósága pénteken megtartott ülésén ünnepelte Grosz Marcell vezérigazgatót abból az alkalomból, hogy ebben az évben tölti el az intézetnél működésének 25. esztendejét. Huszonöt esztendővel ezelőtt, mint 17 éves fiatalember került az intézetbe, amelynek ma, 42 éves korában, vezérigazgatója. Az iskolai elvégzése után két pálya között kellett választania: a gabonaszakma és a bankszakma között. Az előbbi szakmában működött édesapja, ő a bankhoz vonzódott és belépett a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank szolgálatába.

Grosz Marcell szokatlan gyorsasággal haladt előre pályáján. Hét év múlva, 1916-ban a váltó- és jelzálogosztály vezetője lett, 1919-ben cégvezetővé léptették elő, két év múlva igazgatói rangja volt. 1922-ben, 29 éves korában, Balázs Zoltán távozása után ő lett a bank ügyvezető igazgatója és ettől az időtől kezdve vezeti az intézetet. 1930-ban vezérigazgatóvá nevezték ki.

Működésének ideje a legnehezebb évekre esik. A békevilágban kezdte munkásságát: végigdolgozta a háborút, a forradalmakat, az inflációs és deflációs időket, a bankzárlatokat, a legnehezebb időket. Az intézet működése mutatja, hogy Grosz Marcell teljes sikerrel megállta a helyét. Az intézet eljesítő képességét misem igazolja jobban, minthogy a bank az ő működése alatt 13 millió korona jogszállást betétet likvidált, amely ma körülbelül 400 ezer pengőnek felel meg. Az intézet betétállománya ma is 60 százalékát teszi ki a békebelinek, amikor pedig három fiókja is volt a banknak. A vezérigazgatónak nem kis része van abban, hogy ma a Szegedi Kereskedelmi és Iparbank egyike azon kevés vidéki intézeteknek, melyek az utolsó évek megrázkódtatásait a legszilárdabban állták és annak ellenére, hogy két előkelő róvárosi intézet adatlusa alatt áll, kötelezettségeimnek mindig a saját erejéből tudott megfelelni, soha senkinek a segítségét igénybe nem vette.

Grosz Marcell izig-érig bankember. Negyedszázadot töltött el íróasztala mellett, de nehéz munkássága mellett arra is jutott ideje, hogy résztvegyen a város ügyeiben. Közéletében. Tagja a törvényhatósági bizottságnak a pénzügyi bizottság ülésein mindig figyelmet kelt széles szakismerete. Belugja a Szegedi Kereskedelmi és Iparbankjának és helyet foglal több egyesület vezetőségében. A fiatal vezérigazgatót pénzügyi körökben körültekintő, értékes, komoly munkásságáért igen nagyra becsülik és értékelik. Jubileuma alkalmából a bank személyzete elhalmozta szerencsekívánataival és a szakmából is igen sokan keresték fel jókívánságaikkal.

A Délmagyarország munkatársa meglátogatta a jubiláns vezérigazgatót, aki a következőket mondotta:

— Amilyen gyorsan eltelt ez a 25 év olyan tanulságos volt egy bankigazgató számára. Nem hiszem, hogy volt valaha is ennél mozgalmasabb és fordulatosabb korszak a gazdasági életben. Aki ezt végigcsinálta az már jó megtanulta ezt a mesterséget. Ma, sajnos a lehetőségek terén korlátozva vagyunk de remélem, hogy a viszonyok lassan megjavulnak és a bankigazgató ma nem irigylésre méltó részben statisztikai tevékenységét mihamarabb üzleti élet fogja felváltani.

Megérkeztek a legmodernebb iparművészeti

Ikora Kristály
vázák és

Ikora Kristály
asztali villanylámpák

Reich Mór és fia rt.-nél
Kelemen-ucca 11. 104

EZ A TUNGSRAM LUMENJELZÉSÜ LÁMPASOROZAT

Tungsram izzók: KLEIN és TSA Makó

A törvényhatóságnak támogatni kell a művészeket

Az Oroszlán-uccai városi bérház műteremlakása. — Felelbezés a kisgyűlés határozata ellen

Ismeretes, hogy a kisgyűlés Pui László magánhivatalnoknak adta bérbe azt a lakást, amelyet Nyilassy Sándor bérelt a város Oroszlán-uccai bérházában. Ez ellen a kisgyűlési határozat ellen Pásztor József fellebbezést adott be, amelyben a következőket mondja:

Méltóságos Polgármester Ural

A kisgyűlés 121—1934. számú határozatát, amellyel az Oroszlán-uccai bérház egyik negyedik emeleti lakását évi 700 pengő bérért bérbeadta Pui László magánhivatalnoknak, megfélebbezem. Kérem Méltóságodat, sziveskedjék felelbezésemet felterjeszteni a Belügyminiszter urhoz, akit viszont arra kérek, kegyeskedjék a kisgyűlési határozatot indokaim alapján megsemmisíteni és az önkormányzati élet valamennyi szervének figyelmét felhívni

a művészeti politika inaugurálásának köteleességére, szükségességére és fontosságára.

Az Oroszlán-uccai városi bérház negyedik emeletének azt a lakását, amelyet most a kisgyűlés magánhivatalnoknak adott bérbe, műteremmel építette a város. Akkor ugyanis, amikor elhatározták az építkezést, azt is elhatározták, hogy építtetnek egy-két lakást képzőművészek részére. Igaz, hogy akkor konjunktúra volt. De Szeged — a második város az országban — a művészetekkel szemben akkor épp oly kevésbé teljesítette köteleességét, mint most, a gazdasági krízis állítólag mélypontján, vagy a legutóbbi konjunktúrát megelőző időben. Valamikor, talán 1896-ban felépítette a város a kulturpalotát, amelyet kiváló vezetők gondossága állandóan fejlesztett. Ma aztán az a helyzet, hogy Szegednek olyan gazdag képanyaga van, amelyből számottevő

képtárat

lehetne összeállítani. A festmények egyrészt azonban városi hivatalokban helyezték el, egy-egy tanácsnok szobájában négy-öt festmény is van, más része a közönség számára hozzáférhetetlenül hever a muzeumban és csak ellenyészőn kisebb résznek jut relativ jó elhelyezés.

De ez sem képtárszerű. A zeneoktatás Szegeden aránylag fejlett. De

zeneiskolai épülete

sincs Szegednek, azok a helyiségek pedig, amelyeket zeneiskolai célokra a város bérbevevett, távolról sem elégítik ki az igényeket. Katonai szervezés nélkül nem működne a filharmonikus zenekar s csak ismételt indítványozással lehetett elérni, hogy évi 2000 pengő szubvencióval elősegítsék a filharmonikus-zene művelését. Nem a művészetek, hanem a tudás népszerűsítésének eszköze lenne, ha muzeumszerűen lehetne elhelyezni azt

a gazdag néprajzi, természetrajzi és ásatási anyagot,

amelyről a szegedi muzeum az ország határaitól is híres. Mégis megemlítem, mert országos érdek, hogy mennyire szükséges, hogy lehetne elhelyezni azt

a törvényhatóságok a szellemi élet minden területét áttekintő aktív, bár racionális, de áldozatkész kulturpolitikát alapolozzanak meg és fejlesszenek.

De megemlítem azért is, mert kulturpolitikai alkotásoknak és intézkedéseknek, mint a jelen esetben is, hatósági javaslatokkal szemben gyakran kerékkötői városatvák.

Nem akarom túlozni az aktuális lakásbérbeadási határozat jelentőségét. De bizonyára ezen a helyen kell legkevésbé bizonyítanom, hogy a művészeti élet a nemzet szellemi életének mennyire integráns része. Leromlott a közületek pénzügyi ereje, de mi ez azokhoz a romokhoz képest, amelyekre a magángazdálkodás széthullott?

Kevés magános mellett jólmenő vállalatokra és a trianoni határon belüli maradt törvényhatóságokra hárul a feladat, hogy művészeinket megélhetésükben, az alkotási

Figyeljen

a vásárhelyi makói orosházi „TÓTH”-MALMI LISZTEK névre! a legkifünőbbek!

„TÓTH”-MALMI LISZTEK

Figyeljen

a 214a

1 és 2 kilós malmi csomagolásban, fehér szalaggal, díroz zöld nyóval

n é v r e !